

Agra, Bahar, Mulkan, Primeri ime ilirskega kralja
Berar, Kandeš, imena Agron, ime rodovine Bo-
indiških Subah, to je, hor, Bohorič na Krajnskem,
žup (Gau). Mill. II. Mulko na Štajer., Beran
263. na Štaj., Kanduč na Koro-
škem.

Lodi, knez indijski, Primeri: Lodi, ime mesta Pu-
Bukš, kšič.
Čušer, imena indijskih Čuš, Čušič imena rodovin slo-
knezevičev (Mill. 273.) venskih.
Biker, kraj in mesto v Pikerje, vas blizu Maribora.
Indii itd.
Jabadii Insul. (Ptolom.) Japodi.

Mislim, da bode v tem zadosti dokazov naše ozke sorodnosti z Indianci. Če Keltomani zamorejo s takšnimi dokazi na noge, kakor smo jih mi v tem spisnu na svetlo spravili, jim damo veljati, kar so dozdej učili. Ako pa tega ne zamorejo, naj odstopijo od dozdanjega terdenja, in naj v dogodivščini Slovencem mesto dajo, katero jim gre, in naj ne kletizirajo cele stare Europe.

Slovanski popotnik.

* Društvo sv. Mohora v Celovcu je razglasilo sledeče: „Zgodovina stare zaveze s podobami je za naše družbenike že cela dokončana. Vender jim samo to knjižico poslati, se ne plača. Za to smo jo tukaj shranili, da bode „stari Urban“ gotov. Zgodovino st. zaveze brez podob smo pa na vse knjigarje že razposlali; ta knjižica se nam posebno za šolske darila pripravna zdí, zato smo jo hitro na vse kraje razposlali, da se za šolske darila lahko kupuje. Pri tej priložnosti smo tudi knjigarjem izročili I. Mojz. bukke v dveh zvezkih od gosp. Placidia Javornika. Težko se kje najde sv. pismo, da bi tako dober kup bilo, — 33 tiskih pol le 1 gold. sr.“

Zapisanih v to društvo je dosihmal 827 udov; tudi svitli škof Diskovaški gosp. Stroschmayer so pristopili in društvu 40 gold. poslali.

Tudi je naznanil glavni odbor tega društva, da od Dunajskega društva izdajane „večernice“ so veliko dražje od bukev, ki jih društvo sv. Mohora izdaja; pri unih velja pola 3 kraje., pri teh le 1 do 2 kraje. — „Novice“ pristavijo temu veselemu naznanilu le to, da tolikanj lože bi se zamogle pri nas majhne bukvice po sila niski ceni ljudstvu prodajati. Bukve za 30, 40 kraje. ali po goldinarju znajo z ozirom na število pol prav dober kup biti, al 40 — kraje. ali goldinar na enkrat plačati, je za večino ljudstva vendar veliko.

* V zbor Dunajskih profesorjev modroslovskega oddelka sta bila profesor Miklosiĉ in vodja zvezdarne g. Litrow kakor kandidata za vrad rektorja vseučilišča za prihodnje leto uverstena.

* Učenci na lekarskem učilišču v Pragi so dali podobno prof. Purkyne po izverstem obrazarju Kaiser-u napraviti, ki se bo na prodaj dobila. Iztis bo veljal 1 for.

* Teodor Neubert bo v kratkem izdal zgodovinsko zbirko litevske zgodovine.

* Gospod Zamarski bo izdal prestavo serbskih pesem narodnih.

* Konec leta 1852 je štela česka matica 1930 udov; ker jih je bilo konec leta 1851 le 1622, je tedaj v letu 1852 na novo pristopilo 308 udov.

* Petrograški knjigokupec Wolf izdaja s podobami vred biblioteko poljskih pesnikov.

* Gosp. Čupr je izdal: Slovník latinsko-nemško-česki, posebno namenjen mladosti na gimnazijih.

* Gospod Tomiček misli izdati rusko slovnico v českem jeziku. Ravno od tega pisatelja bo kmalo slovnica staročeskega jezika na svetlo prišla.

* Tisk Šturovih narodnih pesem slovanskih je končan, ktere bodo v Muzejniku v dveh zvezkih na svetlo prišle.

* Pervi zvezek Šulekovega slovnika je na svetlo prišel. Kakor je bilo od tako izverstnega pisatelja pričakovati, je slovník neprecenljivo delo. Pervi zvezek obseže čerko A na 10 polah.

* Najnovejša knjiga v rusinskem slovstvu je „Vesna“, v kterej je mnogo zanimivih sestavkov v vezanej in nevezanej besedi. „Zora“ to knjigo močno hvali.

Kratkočasnice zvirne iz narečij.

Nekega dne pride ena žena od Kupe k zdravniku za svojo bol (bolezin) si léka (zdravila) iskat. Med drugim spraševanjem jo lekár tudi to popraša: „Ali tudi kaj kihate?“

„Me da zmerom ja kúham“.

„Za boga, kaj zmerom kihate?“

„Kdo će drugi, ka sum sama?“ — reče žena.

Tú je še le zdravnik zvedil, da se nerazumeta, da on na kihanje, ona pa na kuhanje misli. Pričijoči so malo da ne popokali od smeha. —

Na Štajarskem sim slišal naslednji prepír: „Lej“ — reče Krajnec — „kak te čéjo ljudjé, boječi se, da bi maše ne zamudili“.

„Voda teče, velijo Štajarci, pa ne ljudi“.

„Kaj pa ljudjé?“ — vpraša Krajnec.

„Ljudi dirjajo“, Štajarci odgovoré.

„Primaruha“ — odgovorí Krajnec — „pri nas dirjajo konji“.

In spet ni bilo smeha ne konca ne kraja.

Nekdo je bral neki gospej povedko iz „Novic“ „preklic stare moriti“, ki ga je pazno poslušala. Ko pa pride na stavek: „sin domú pridši pobara očeta“, vpraša začudena gospá: zakaj le ga je pobaral? Menila je, da ga je z vrelo vodo polil; barati, brühen, se pravi pri belih Krajncih in sosednih Horvatih p a r i t i ž i v e stvari. K. *)

Novičar iz slavenskih krajev.

Iz Kopra u Istrii 29. malega serpana. Moje mnenje je od nekda bilo, da tukaj u Kopru se ne sliši govoriti drugi jezik kot laški. Ker sim dozdej že dolgo časa navajen bil živeti med svojimi sorodniki slavjanskimi, se mi je milo storilo, zapustiti domovino svojo — Terst — misleč, da pridem na svet golj tujega jezika. Al kako sim se razveselil, vidši, da Koper, kar se slavjanstva tiče, je u malem to, kar je Terst u velikem. Čeravno pravi tukajšni prebivavci so zarodiči Benečanov, in govoré le laško, to je, beneško narečje, se vendar čuje po celem mestu govoriti tudi naš jezik slovenski, in časih tudi ilirski (ilirsko-istrijski ali hervaško-ilirski). Tudi pri tukajšni sodnji se veliko zadev u slovenskem jeziku obravnjuje, namreč s prebivavci riemansjkimi, zaborštini, boljunčini, dolinskimi in z družimi selskih krajev, spadajočih oblasti gori omenjenega sodišča, in veliko Slovincov, že zdavno tukaj udomačenih. Tudi se tukaj od dvéh let sém vsako nedeljo in vsak praznik u slovenskem jeziku pridiguje in pri maši slovensko poje, in scer u cerkvi imenovani sv. Križa (al crocifisso), ktera je vsakikrat polna pobožnih ljudi našega naroda. Lepo je to, zares! Ne morem se zderžati, da bi ne izrekel o ti priliki očitne hvale milostljivemu gosp. škofu Teržaško-Kopriškemu za to posebno napravo, in pa mlademu tukajšnemu duhovniku gosp. Trevnu, ki si je iskreno prizadeval, da se je izgotovilo, kar so farmani

*) Drago bi nam bilo več tacihi kratkačasnic.

Vred.